

[Lenger]

arbejde for, at der bliver så lidt som muligt at få indsigt i, kort sagt, at der registreres mindre. Det må være udgangspunktet, når man taler om offentlighed i forvaltningen. Vi kan med vores bedste vilje ikke se, hvad al den snagen skal til for. Så ville en offentlighedslov også være mindre nødvendig, i hvert fald mindre teknokratisk og mindre detaljeret end de lovforslag, vi står med her.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Vi har nu indtil flere gange hørt, at der er tale om genfremsættelser, og at det ikke er så forfærdelig længe siden, vi debatterede det.

Jeg skal ikke bruge folketingets tid til at stå og gentage alt det, jeg sagde dengang, men ganske kort konkludere, at jeg udtrykte meget klart dengang, at det var lovforslag, der krævede meget dybtgående udvalgsbehandling, og at vi sikkert ikke nåede at blive færdige, hvad også slog til. Det er meget vigtigt, at vi giver os tid til at drøfte alle de ting, de indeholder, fordi det berører så mange mennesker. Vi kan ikke bare komme med færdige løsninger. Det gælder også problemet med sygejournaler, som er berørt, hvor der er mange forskellige holdninger. Det er ikke så enkelt.

Kristeligt folkeparti tilsiger igen sin fulde støtte til udvalgsbehandlingen, så vi kan få så gode love som muligt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Mit indtryk af denne debat er det meget klare, at folketingets partier siger, at nu må vi se at komme i gang, for en udbygget offentlighedslov skal vi have, og vi skal have den nydannelse i Danmark, der hedder en forvaltningslov, sådan som de nu også har det i de andre nordiske lande. Jeg er ganske enig i den betragtning.

Der har været talt så meget om disse spørgsmål i så mange år, at det er på tide, at man kommer i gang med den endelige udformning. Det skal ikke på nogen måde være en bebrejdelse af retsudvalget, der ikke har kunnet beskæftige sig meget med lovforslagene, efter at vi havde den tidligere førstebehandling. Det har der simpelt hen ikke været tid til på grund af andre presserende opgaver i retsudvalget. Når jeg siger det, er det, fordi min hensigt med at fremsætte forslagene uændrede nu er at give mulighed for at kom-

me i gang. Jeg synes, at hr. Erik B. Smith særdeles rigtigt angav, hvad der er den yderligere hensigt. Det må selvfølgelig være, at vi prøver på at samle et flertal, helst et stort, om denne opgave.

Det er ikke sådan, at det, der er skrevet i lovforslagene, er noget, der ikke kan fraviges. Jeg vil også gerne sige til hr. Leif Hermann, at jeg ikke bryder mig om bemyndigelser, hvis de kan undgås. Hvis vi under udvalgsarbejdet kan nå frem til mere konkrete udformninger, så meget gerne.

Jeg vil da også gerne sige til alle, der har været inde på nogle af de ting, vi har drøftet også ved den tidligere behandling, at der kan foretages ændringer, at man også kan stå lidt usikker over for, om det er den rigtige udformning. Der er jo tale om flere betænkninger, der er samlet i ét lovforslag. Nogle af disse betænkninger er tiden måske løbet lidt fra. Det kommer i særlig grad frem i forbindelse med de bemærkninger om lægejournaler, der er kommet.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi, netop fordi vi begynder tidligt i folketingsåret, bestræber os på nu at få denne lovgivning færdig, blive enige om den, og jeg vil da gerne tilsige al mulig medvirken fra justitsministeriets side med hensyn til den endelige udformning.

Hr. Estrup bragte et særligt spørgsmål på bane, som jeg skal sige et par ord om. Det var, om informationen til folketinget er tilstrækkelig hurtig og god. Jeg mener det ikke, og man kan da godt overveje en anden fremgangsmåde. De forslag, der kommer fra det ministerium, jeg står i spidsen for, har som regel deres grundlag i nogle betænkninger, men derudover i nogle høringer, der finder sted, inden folketinget kommer til at beskæftige sig med sagen. Selvfølgelig kunne man overveje den anden vej, at man så hurtigt som muligt går i folketinget med det, men samtidig sender sagerne til høring. Så kan man få nogle overraskelser, men det vil jo ikke altid gøre folketinget noget at få overraskelser. En gang imellem trænger vi næsten til det. Man kunne måske også tænke sig andre muligheder for, at folketinget bliver bedst muligt eller hurtigst muligt orienteret.

Jeg vil nok sætte et spørgsmålstejn ved noget – det gjorde hr. Estrup jo også selv – der kan gribe ind i en fornuftig og saglig forberedelse. Administrationen må selvfølgelig have mulighed for at forberede tingene. Man